

[...]

34.199/I/PN
MD/GD

Betreft: Dienst voor de Oorlogsslachtoffers: probleem van taal in de rechtspleging betreffende de aanvragen om invaliditeitspensioenen.

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 16 januari 2003 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan uw vraag om advies van 11 september 2002 aangaande het bovenvermelde onderwerp.

U preciseert wat volgt:

“Burgerlijke oorlogsslachtoffers kunnen o.a. bij de Dienst voor de Oorlogsslachtoffers, afdeling Pensioenen, een invaliditeitspensioen aanvragen overeenkomstig art. 19 van de wet van 15/03/1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

Deze invaliditeitspensioenen worden toegekend overeenkomstig art. 20 van bovengenoemde wet, hetzij

1. bij een ministeriële beslissing (o.a. wanneer de aanspraken op pensioen duidelijk vast blijken te staan)

Indien de procedure afgesloten wordt met een ministeriële beslissing, gelden de regels van de wet van 18/07/1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, en dient de beslissing te worden gesteld in de taal waarin de aanvraag is opgesteld.

hetzij

2. bij een beslissing van de bevoegde Burgerlijke Invaliditeitscommissie, waarvan de organisatie en de werking door de Koning geregeld wordt (K.B. 25/03/1954).

De Burgerlijke Invaliditeitscommissies voor de Pensioenen zijn bevoegd om te beslissen over de rechten op invaliditeitspensioenen in hoofde van burgerlijke oorlogsslachtoffers en over de rechten op vergoeding in hoofde van hun rechthebbenden (weduwen, wezen e.a.).

Deze Commissies worden voorgezeten door een magistraat, en zijn samengesteld uit een afgevaardigde van de Minister, een geneesheer, leden van diverse vaderlandslievende verenigingen en een staatscommissaris (ambtenaar van de Dienst oorlogsslachtoffers), die verslaggever is. Ze treden op als administratieve rechtscolleges in eerste aanleg en beroep, telkens verschillend samengesteld. Ze hebben territoriale bevoegdheid.

Indien de aanvraag niet het voorwerp kan uitmaken van een ministeriële beslissing, wordt het dossier via de besluiten van de Staatscommissaris aan de bevoegde Burgerlijke Invaliditeitscommissie voorgelegd, overeenkomstig art. 12 van het K.B. van 25/03/1954. De bevoegde Commissie is die van het rechtsgebied waarin de aanvrager zijn domicilie heeft op het ogenblik van de indiening van de aanvraag.

Deze Commissies hebben een territoriale bevoegdheid: dit veronderstelt dat de rechtspleging dient gevoerd te worden in de taal van het rechtsgebied.

Het probleem dat zich stelt is dat, bij het ontvangen van een aanvraag, niet onmiddellijk kan uitgemaakt worden óf een zaak door een ministeriële beslissing zal kunnen afgesloten worden óf voor de Commissie moet gebracht worden. In 95% van de gevallen worden eerste aanvragen tot het bekomen van een invaliditeitspensioen thans aan de Commissie voorgelegd (immers 60 jaar na de feiten is de bewijslast niet eenvoudig en staat het recht op pensioen niet klaarblijkelijk vast).”

Concreet stelt u ons de volgende vragen betreffende de pensioenaanvragen die in het Frans worden ingediend door verzoekers die in Antwerpen wonen.

1. In welke taal dient de briefwisseling met de aanvrager te geschieden?
2. In welke taal dienen de onderzoeksdaden aangevraagd door de Staatscommissaris te worden opgesteld, zoals bvb. het verzoek aan de Gerechtelijk-geneeskundige Dienst om een medische expertise uit te voeren?
3. In welke taal dient het medisch verslag van de Gerechtelijk-geneeskundige Dienst te worden opgesteld?
4. In welke taal dienen de conclusies van de Staatscommissaris namens de Belgische Staat te worden opgesteld?
5. Hoe dient artikel 15, § 4, van het K.B. van 25 maart 1954 te worden geïnterpreteerd, dat stelt dat de burgerlijke invaliditeitscommissies zich voor het onderzoek van de aanvragen schikken naar de voorschriften van de wetgeving betreffende het gebruik van de talen in bestuurszaken?

*

* *

- De Dienst voor de Oorlogsslachtoffers is een centrale dienst die deel uitmaakt van het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu.

Bij beslissing van de Ministerraad van 12 juli 1999, is het evenwel de minister van Landsverdediging die bevoegd is inzake oorlogsslachtoffers (cf. advies van de VCT nr. 31.271 van 11 mei 2000).

De Staatscommissarissen zijn ambtenaren van de Dienst voor de Oorlogsslachtoffers.

Wat de toepassing van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) betreft, zijn de centrale diensten voor het gebruik van de talen terzake onderworpen aan de artikelen 39 tot 42 van de SWT.

- De negen Burgerlijke Invaliditeitscommissies (met zetel te Antwerpen, Brussel, Charleroi, Kortrijk, Gent, Hasselt, Luik, Namen en Verviers) zijn administratieve rechtscolleges met

territoriale bevoegdheid die afhangen van de minister van Volksgezondheid. Wat de toepassing van SWT betreft, moeten zij worden beschouwd als gewestelijke diensten die, wat de Burgerlijke commissie te Antwerpen betreft, onderworpen zijn aan artikel 33 van de SWT.

Teneinde de toepassing van de SWT op de gevallen die u ons voorlegt te bepalen, past het dat een onderscheid wordt gemaakt tussen het gebruik van de talen bij behandeling in binnendienst, bij betrekkingen met een particulier of bij het opstellen van een akte of van beslissingen.

Behandeling in binnendienst (vragen 2, 3 en 5)

Een aanvraag om invaliditeitspensioen moet worden beschouwd als een lokaliseerbare zaak die moet worden behandeld in de taal van het gebied waar de aanvrager woont (zie het VCT-advies 28.272 van 23 oktober 1997 en het arrest van de RvSt 65.296 van 18 maart 1997 betreffende de herstelpensioenen).

Hieruit volgt dat in binnendienst het Nederlands wordt gebruikt voor de onderzoeksdocumenten op het vlak van de centrale Dienst voor de Oorlogsslachtoffers, dit op grond van artikel 39, § 1, van de SWT, en voor de onderzoeksdocumenten die worden opgesteld door de Burgerlijke Invaliditeitscommissie en de Gerechtelijk-geneeskundige Dienst van Antwerpen, dit op grond van artikel 33, § 1, van de SWT.

Betrekkingen met de particulieren (vraag 1)

Contacten met de centrale dienst – Staatscommissaris

Overeenkomstig artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. Hieruit volgt dat de briefwisseling, contacten, brieven met officiële kennisgeving, oproepingen enz..., uitgaande van de Staatscommissaris in naam van de Staat, in het Frans moeten geschieden met een aanvrager uit Antwerpen die gebruik maakt van het Frans.

Rechtstreekse contacten met de Burgerlijke Invaliditeitscommissie

Overeenkomstig artikel 33, § 1, van de SWT, verlopen die contacten in de taal van het gebied, in het onderhavige geval het Nederlands.

Akten (vraag 4)

De conclusies van de Staatscommissaris namens de Belgische Staat, moeten beschouwd worden als akten die, overeenkomstig artikel 42 van de SWT, in de taal van de aanvrager worden gesteld, in het onderhavige geval het Frans.

De beslissingen die in het Nederlands worden genomen door de Burgerlijke Invaliditeitscommissie van Antwerpen en die aan de aanvrager moeten worden meegedeeld

door de Staatscommissaris, worden opgestuurd met een Franse vertaling met waarde van origineel.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS